

САДРЖАЈ

Увод 5

ПУТЕВИ ХУМАНИЗМА 19

*Корени хуманизма. – Хришћански хуманизам. – Пре-
илићање хуманисџичкој и ренесансној језичкој израза.
– Хуманисџичка универзалносџ. – Научна џроза. Бен-
ко Кошруљевић. – Учесџе сџранаца у развоју хумани-
сџичке кулџуре. – Прва џенераџија хуманисџа – Џиво
Гучеџић. Франо Луџо Гундулић. Хуманисџичка џроза.
Зачеџи хуманисџичке џоеџике. – Исџоричари. Феликс
Пеџанчић. Хуманисџички ерудџџизам. Лудовик Цри-
јевић Туберон. – Усџон хуманизма. Ђорђе Драџишић у
Дубровнику. Друџа џенераџија хуманисџа. Карло Пуџић.
Илија Цријевић, Јаков Бунић и Дамјан Бенешић. – Ху-
манисџички џлаџонизам. – Укрџићање хуманисџичких
и ренесансних идеја.*

ВЕК РЕНЕСАНСЕ 69

*Развој ренесансне књижевносџи. – Родови и врџе. –
Први џериод. Рани џеџраркизам. – Сџрамбойисџи.
Шџшко Менчеџић. – Бембисџи. Џоре Држџић. – Друџи
џериод. – Ренесансна драма: мџџолошка и џасџорална
еклоџа; џобожна драма; фарса; џасџорално-русџикал-
на еклоџа; ерудџџна комедија; џраџедија. – Хришћанска*

ренесанса. Мавро Вејтрановић. – Никола Наљешковић. – Марин Држвић. – Никола Димитровић. – Трећи њериод. – Поезија. – Динко Рањина. – Поклагна њоезија (Јеђуика). – Анђун Сасин. – Сиварање на италијанском језику. Савко Бобаљевић. Миха Моналди. – Прераде анђичких итраједја. – Доминко Злајарић. – Поеиички и научни итрајиаи. Никола Гучеић.

ЕПОХА БАРОКА 245

Рани барок на раскрсници ејоха. „Словинсиво“. – Књижевни родови и врсе. Маринизам. Преиизам. – Хорације Мажибрадић. – Сиијејо Ђурђевић. – Паскоје Примовић. – Усион барокне књижевности. – Ејско њеснишиво. Циво Гундулић. – Циво Бунић. – Развој мелодраме. Цоно Палмоић. – Друи њериод: сиаинирање лићерарној шока барока до 1667. јодине. Вице Пуцић. Владислав Менчеић. – Књижевности њосле 1667. јодине. Јакеја Палмоић. Никола Бунић. Баро Бејера. – Анонимне комедије. – Акадерија Исјразних. – Усион књижевности крајем барокне ејохе. – Ињаи Ђурђевић.

ДУБРОВАЧКО ПРОСВЕТИТЕЉСТВО 429

Почејак њросветићелства. – Тражење новоја њућа. – Преиличање каснобарокне итрадиције и аркадској академизма. Пуни развој њросветићелства. – Први њериод: уицај француској њросветићелства. „Франчезарија“. Прераде Молијерових комедија у њрвој њоловини XVIII века. Марин Тудишевић. – Превођење. Франаица Соркочевић, Тимошеј Глеђ. – Просветићелски енциклоједизам и ерудииизам: Саро Цријевић, Ђорђе Башић, Себасијан Сладе-Долчи, Иван Марија Маић-јашевић. – Друи њериод. Два њаралелна шока: Поезија. Лаинизам. Конзерваиизам. Класицизам. – Побожна књижевности. Приодна лићература. – Андро Паоли. Марија Димитровић Бејера. Лукреција Боашиновић

Будмани. Аница Бошковић. Никола Марчи – Прегромантичарски интерес за народну књижевност. Јозо Бейондић. Ђуро Ферић. – Завршни период. Маро Златарић, Анђун Фердинанд Путица. Пијерко Соркочевић. Марко Бруеровић. – Завршетак лексикографског рада. Речник Јоакима Сиулића. – Затварање круга Дубровачке књижевности. Франческо Марија Ајендини. – Објављивање Османа.

ИНДЕКС	501
Белешка о писцу	521